

Arrest

nr. 270 708 van 30 maart 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WALDMANN
Rue Jondry 2A
4020 LIEGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Venezolaanse nationaliteit te zijn, op 11 juni 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 mei 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 februari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat J. WALDMANN, en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat het *“verzoekschrift wordt ingediend binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht het beroep bij de Raad”* *“indien het beroep gericht is tegen de in artikel 57/6, § 3, eerste lid, bedoelde beslissing van niet-ontvankelijkheid”*, wat in deze het geval is.

Volgens artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet begint de in § 1 van dit artikel bepaalde beroepstermijn te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst. De vervalddag is in de beroepstermijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst naar de eerstvolgende werkdag. Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag.

Uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissingen op 27 mei 2021 aan de postdiensten werden overhandigd, zodat in het voorliggende geval wordt aangenomen dat de kennisgeving van deze beslissingen is gebeurd op 1 juni 2021. De uiterste datum voor het indienen van het verzoekschrift was bijgevolg 10 juni 2021.

In hun verzoekschrift geven verzoekende partijen evenwel aan dat de kennisgeving al op 31 mei 2021 zou zijn gebeurd. In dat geval zou de uiterste datum voor het indienen van het verzoekschrift al op 9 juni 2021 vallen.

Wat er ook van zij, in beide gevallen is het verzoekschrift, verzonden bij aangetekende brief van 11 juni 2021, buiten de wettelijke termijn ingediend.

De termijn van tien dagen, bepaald in artikel 39/57, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoonst dat zij wegens overmacht werd verhinderd tijdig haar verzoekschrift in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *“Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)”* in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506)

In het verzoekschrift stellen verzoekende partijen enkel dat de bestreden beslissingen op 31 mei 2021 aan hen werden ter kennis gegeven, wijzen zij erop dat zij een beroepstermijn van 10 dagen hebben vanaf de kennisgeving om beroep in te stellen en stellen zij: *“Aangezien het beroep op 11 juni 2021 werd ingediend, geschiedde dit tijdig.”*

Ter terechtzitting op de laattijdigheid van het beroep gewezen, roepen de verzoekende partijen geen overmacht in maar wijzen zij erop dat er slechts een wettelijk vermoeden van ontvangst is van de aangetekende zending op de derde werkdag na verzending.

Artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijnen beginnen te lopen wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst.

Het is bijgevolg aan de verzoekende partijen om het wettelijk vermoeden van ontvangst op concrete wijze te weerleggen, wat zij in deze niet doen. Integendeel, in het verzoekschrift stellen zij uitdrukkelijk dat de bestreden beslissingen hen *“op 31 mei 2021 ter kennisgegeven”* werden.

Ter terechtzitting repliceren verzoekende partijen dat indien de verwerende partij meent dat een verkorte beroepstermijn van toepassing is, er ook voor haar een verkorte termijn geldt om de bestreden beslissingen te nemen en dat zij deze eveneens moet respecteren om de wapengelijkheid niet in het gedrang te brengen. Zo niet is er een schending van artikel 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, aldus verzoekende partijen.

Verzoekende partijen kunnen in dit betoog niet worden gevolgd. De wet verbindt geen sanctie aan het gegeven dat de commissaris-generaal bij het nemen van de bestreden beslissingen op grond van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° van dezelfde wet, de in artikel 57/6, § 3, vierde lid gestelde termijn van tien werkdagen niet heeft gerespecteerd. Ook al heeft de commissaris-generaal de bestreden beslissingen in casu genomen buiten de voorziene termijn van 10 werkdagen, de beroepstermijn is steeds 10 dagen waarop geen uitzondering bestaat, behoudens wanneer overmacht wordt aangetoond. Dit staat ook zo vermeld op de kennisgeving van de bestreden beslissingen en wordt tevens door verzoekende partijen in hun verzoekschrift herhaald. Dat verzoekende partijen door de verwerende partij op het verkeerde been zouden zijn gezet, is niet ernstig.

Nu geen overmacht is aangetoond, kan de Raad niet anders dan besluiten dat het beroep laattijdig is en om die reden onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES